

Το στυλ γραφής

Το στυλ γραφής

- Είναι ο ιδιαίτερος εξατομικευμένος τρόπος με τον οποίο κάποιος οργανώνει το κείμενο και χρησιμοποιεί – συντακτικά και σημασιολογικά – τις λέξεις και τις εικόνες
- Χαρακτηριστικά του στυλ:
  - Σαφήνεια
  - Επιστημονική ακρίβεια
  - Λιτότητα
  - Ελκυστικότητα
  - Πληρότητα
  - Περιεκτικότητα
  - Αναγνωσιμότητα

Συστάσεις για ένα σωστό στυλ γραφής (1/3)

- Ακριβολογία
- Σαφήνεια όρων
- Χρήση δόκιμων όρων αποκλειστικά από τη σχετική με το θέμα ορολογία και την παρατιθέμενη βιβλιογραφία
- Χρήση εντός παρενθέσεων του αγγλικού ονόματος για όρους που δεν υπάρχουν στα Ελληνικά και αποδίδονται για πρώτη φορά στη γλώσσα μας
- Γραφή με χρήση τρίτου προσώπου
- Χρήση απλών λέξεων
- Όχι «λογοτεχνικές» ή/και δυσνόητες λέξεις

Συστάσεις για ένα σωστό στυλ γραφής (2/3)

- Μικρές περιεκτικές προτάσεις
- Πληρότητα προτάσεων, παραγράφων, νεοτήτων και κεφαλαίων
- Νοηματική συνέχεια μεταξύ προτάσεων, παραγράφων, ενοτήτων και κεφαλαίων
- Σαφής διατύπωση παραδοχών και υποθέσεων
- Τεκμηρίωση και αιτιολόγηση ισχυρισμών και συμπερασμάτων
- Αποφυγή γενικοτήτων και αοριστιών
- Αποφυγή υπερβολής
- Αποφυγή περιαυτολογίας
- Αποφυγή εκτεταμένων εξηγήσεων

Συστάσεις για ένα σωστό στυλ γραφής (3/3)

- Ελαχιστοποίηση επαναλήψεων ορισμών, όρων, προτάσεων, κλπ.
- Χρήση σχημάτων, διαγραμμάτων, εικόνων, κλπ. αντί κειμένου
- Σύντομος σχολιασμός παρατιθέμενων σχημάτων, διαγραμμάτων, εικόνων, κλπ. εντός του κειμένου

Έλεγχος ως προς το στυλ

- Ο συγγραφέας παίζει το ρόλο του αναγνώστη και κάνει αναθεωρήσεις
- Τρίτα πρόσωπα μπορούν να παίξουν το ρόλο του «εμπαθούς και δύστροπου» αναγνώστη και κάνουν παρατηρήσεις, σχόλια, διορθώσεις, κλπ.
- Το (TK) ελέγχεται ως προς:
  - τη σαφήνεια
  - την ορθογραφία
  - τη χρήση της ορολογίας
  - την έκταση του κειμένου
  - τη δυνατότητα απαλοιφής περιττών λέξεων αλλά χωρίς τη μείωση της αξίας και του νοήματος του κειμένου
  - την νοηματική απόδοση εννοιών και συλλογισμών
  - τη διατύπωση των συμπερασμάτων

Το στυλ γραφής – Παραδείγματα

Παραδείγματα

- ...διότι δεν θα μπορούσε να υπάρξει θραύση εάν αυτό δεν μετατοπίζονταν και ώστε μετά να μην κινηθεί το άλλο μέλος που δεν κινείται και έμενε σταθερό ως προς το άλλο...
- ...οπότε το αποτέλεσμα ήταν ίσο προς 30 (KW), ενέργεια που θα μπορούσε να ισοδυναμεί με δύναμη 320 (N) ...
- ...Εάν βεβαίως ο ανελκυστήρας έμενε ακίνητος και δεν κινείται, θα μπορούσε να φταίει το σύστημα ελέγχου. Όλα τα συστήματα ελέγχου μπορεί να παρουσιάσουν κάποτε σφάλματα και αυτό είναι στα πλαίσια των πιθανοτήτων των συμβάντων για τα τεχνικά συστήματα και άρα και για τον ανελκυστήρα που είναι κι αυτός τεχνικό σύστημα. Άρα θα ήταν πιθανό...
-

Παραδείγματα

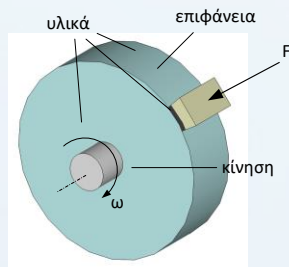

- Ως διάρκεια ζωής ενός συρματοσχοίνου ορίζεται ο συνολικός πραγματικός (ενεργός, λειτουργικός) χρόνος λειτουργίας του μέχρι την τελική του θραύση. Επιπλέον ορίζεται και η διάρκεια χρήσης που είναι ο συνολικός πραγματικός (ενεργός, λειτουργικός) χρόνος λειτουργίας μέχρι την απομάκρυνση του συρματοσχοίνου. Οι παράγοντες που επηρεάζουν την διάρκεια ζωής ενός συρματοσχοίνου είναι πολλοί και οι πλέον σημαντικοί από αυτούς είναι ο τρόπος πλοκής των συρμάτων και των κλώνων, η δομή, η διάμετρος, η αντοχή του σύρματος, η ποιότητα του λιπαντικού (εφ' όσον χρησιμοποιείται), ο συντελεστής περιέλιξης, η τάση εφελκυσμού και η αύλακα του τυμπάνου και των τροχαλιών. Ειδικότερα για αύλακες τύπου V, όσο αυξάνεται η γωνία της αύλακας τόσο αυξάνεται η διάρκεια ζωής του συρματοσχοίνου.
- Η διάρκεια αυξάνεται όταν αυξηθεί το όριο θραύσης από 130 (Kgf/mm²) σε 160 (Kgf/mm²). Μέχρι τα 180 (Kgf/mm²) μένει σταθερή και κατόπιν, για μεγαλύτερα όρια θραύσης, ελαττώνεται.
- Η διάρκεια ζωής αυξάνεται όσο αυξάνεται ο συντελεστής περιέλιξης διότι μειώνονται οι αναπτυσσόμενες ορθές τάσεις λόγω κάμψης.
- Η διάρκεια ζωής αυξάνεται όσο μειώνεται η ορθή τάση λόγω εφελκυσμού.

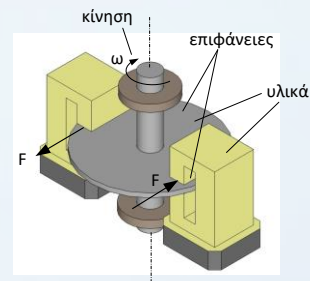
Παραδείγματα

- Η ανάπτυξη των δέντρων λειτουργιών μπορεί να γίνει με πολλούς τρόπους. Εδώ παρουσιάζονται οι δύο πλέον σημαντικοί οι οποίοι διαφέρουν κυρίως στον τρόπο με τον οποίο προσεγγίζουν το πρόβλημα. Ο πρώτος ονομάζεται Τεχνική Ανάλυσης Λειτουργιών Συστήματος (Function Analysis System Technique, FAST) [8] και λειτουργεί από πάνω προς τα κάτω (top-down), ενώ αντιθέτως ο δεύτερος λειτουργεί από κάτω προς τα πάνω (down-top), ονομάζεται Τεχνική της Αφαίρεσης και Λειτουργίας (Subtract and Operate, SOP) [9].

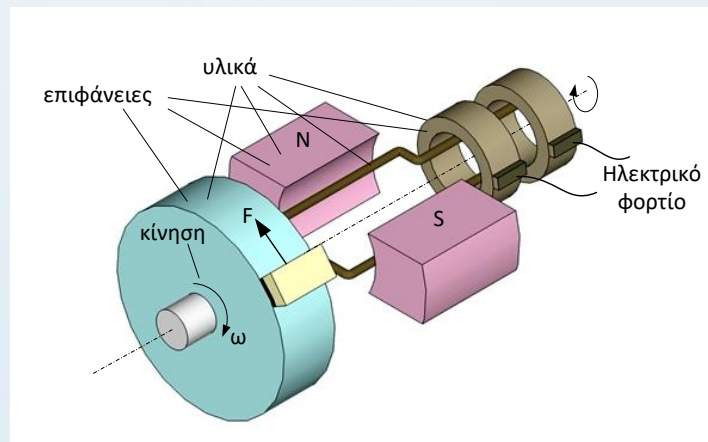
Παραδείγματα

α. Πέδη τριβής.

β. Μαγνητική πέδη.

γ. Συνδυασμός πέδης τριβής και ηλεκτρικής πέδης.

Στα πλαίσια του σχεδιασμού μίας νέας μηχανής, η πέδηση ενός περιστρεφόμενου στοιχείου της (π.χ. ενός άξονα) μπορεί να θεωρηθεί ως μια απαιτούμενη λειτουργία για την οποία μπορούν να διατυπωθούν μία ή περισσότερες εναλλακτικές προτάσεις. Στο κεφάλαιο 1, ενότητα 1.4.1, εξετάστηκε ένα σχετικό παράδειγμα όπου και διατυπώθηκαν δύο τέτοιες εναλλακτικές προτάσεις. Στις προτάσεις αυτές θα προστεθεί εδώ άλλη μία (βλ. σχετικά στο σχήμα 3.2.γ). Πρόκειται για μία πέδη που συνδυάζει την φυσική αρχή της τριβής με την αρχή της ηλεκτρομαγνητικής επαγωγής. Ο πίνακας 3.1 καταγράφει τις τρεις (3) προτάσεις καθώς και τις αντίστοιχες φυσικές αρχές ή συνδυασμούς φυσικών αρχών στις οποίες βασίζονται αυτές την λειτουργία τους

Σχήμα 3.2. Τρεις (3) εναλλακτικές προτάσεις για την πέδηση ενός άξονα.

Παραδείγματα

$$R(\{X_{appr.}\}) = \omega_k^2 \left[1 + \sum_{i=1}^{k-1} \frac{\omega_i^2}{\omega_k^2} f_i^2 + \sum_{i=k+1}^n \frac{\omega_i^2}{\omega_k^2} f_i^2 \right] \quad (6.5)$$

$$[M] = \begin{bmatrix} m_1 & 0 & 0 \\ 0 & m_2 & 0 \\ 0 & 0 & m_3 \end{bmatrix} = m \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \text{ (Kg)} \quad (\text{A.15.1})$$